

Elias - Numero Siete

Ang Una ug ang Katapusan

Jeff Pippenger

2023-10-07

Among giila nato ang 1863 ingon nga katapusang punto sa pagsulay diha sa sunod-sunod nga mga pagsulay nga gisugdan sa dakong kapakyasan niadtong 1844. Ang atong unang piraso sa lohika mao ang kamatuoran nga ang kalihokang Millerite natapos sa dihang ang iglesya sa Seventh-day Adventist legal nga narehistro sa panggamhanan sa Tinipong Bansa sa Amerika nianang maong tuiga. Ang kalihokan nga nagsugod sa matagnaong paagi niadtong 1798, natapos sa 1863.

Ang pagdasig nagapahibalo kanato nga sa dihang ang gamhanang manulunda sa Pinadayag 18 mikunsad niadtong Septiyembre 11, 2001, ang maong hitabo gilangkuban na sa timaan sa kalihokan sa mga Millerita sa dihang mikunsad ang manulunda sa Pinadayag 10. Ang kalihokan sa mga Millerita nagsugod sa panahon sa katapusan niadtong 1798, sa dihang ang panan-awon sa suba sa Ulai sa Daniel kapitulo 8 ug 9 giabrihan. Ang kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagsugod sa panahon sa katapusan niadtong 1989, sa dihang ang panan-awon sa suba sa Hiddekel sa kataposang tulo ka kapitulo sa Daniel giabrihan.

Ang duha ka panahon sa katapusan nagsugod sa usa ka nagpadayon nga pagbulag sa kanhing piniling katawhan gikan niadtong anaa sa kalihokan sa ilang tagsatagsa ka kasaysayan. Sa dihang ang nag-unang lagda sa matag kasaysayan gipamatud-an sa atubangan sa tanan, ang manulonda sa matag tagsatagsa ka kasaysayan mikunsad. Ang mensahe, kalihokan, ug mensahero mao ang mga himan nga gigamit sa Ginoo sa matag tagsatagsa ka kasaysayan aron ipadayag ang sala sa kanhing piniling katawhan, kay maingon sa gitudlo ni Cristo mahitungod sa Iyang buluhaton, kon Siya wala pa moanhi, ang mga mapakiglalisong Judio sa kasaysayan wala unta'y sala. Ang mensahero, mensahe, ug kalihokan mao ang mga himan sa paghukom nga magpapanubag sa kanhing piniling katawhan tungod sa ilang pagsalikway sa nagpadayon nga kahayag sa ilang tagsatagsa ka mga kasaysayan, ug sa dihang mikunsad ang manulonda, kini nagtimaan nga ang proseso sa paghukom sa katawhan sa daang tugon nagpadayon na. Ang himan sa paghukom gipaila sa dihang ang mga propeta nga naghulagway nianang kasaysayana mokaon sa mensahe nga gihatag kanila sa Ginoo. Sa dihang ilang kan-on ang mensahe, ilang dad-on dayon ang mensahe ngadto sa kanhing piniling katawhan nga gihulagway ingon nga usa ka masupilon ug masukihong katawhan, nga dili mamati ug dili makabig. Sa higayon nga mikunsad na ang manulonda ug ang mensahe nakaon na, ang paghukom sa masupilon nga katawhan nagsugod.

Among ginapadapat nato ang proseso sa paghukom sa karaang Israel, sumala sa gihulagway sa basahon sa Mga Numero, ngadto sa kasaysayan sa kalihokang Millerite; ug sa katapusan, iaplikar nato kining proseso sa pagsulay ngadto sa kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang simbolismo sa numero nga “napulo” kinahanglan matino pinaagi sa konteksto sa maong teksto diin kini gigamit.

Ang han-ay sa napulo ka mga pagsulay nagsugod sa kapakyasan, sa Mapulang Dagat man alang sa karaang Israel o sa Oktubre 22, 1844 alang sa mga Millerite. Gipasabot ni Sister White ang mga “landmark” nga kamatuoran nga gipadayag niadtong panahona, nga nagsugod sa iyang gitawag nga “the passing of time.” Ang kapakyasan alang sa mga Hebreohanon mao ang hulga sa kasundalohan ni Faraon. Ang kakulang sa pagtoo sa gahum sa Dios sa mga Hebreohanon napadayag diha sa ilang tubag sa kahadlok sa kasundalohan sa ilang mga kaaway, maingon usab sa nahitabo sa ikanapulo ug katapusang pagsulay. Gipakita ni Jesus ang katapusan gikan sa sinugdanan, busa ang kahadlok sa mga higante sa Yutang Saad nga giila sa napulo ka mga espiya mao ra ang maong kahadlok nga nakapahinabo usab sa ilang kapakyasan didto sa Mapulang Dagat. Ang ikanapulo ug katapusang pagsulay alang sa kalihokang Millerite mahimong usa ka tagna bahin sa panahon, maingon sa Oktubre 22, 1844.

Ang dakong kapakyasan sa progresibong pagsulay sa kasaysayan sa mga Millerite nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka kasaysayan nga tin-aw nang gihulagway pinaagi sa pagluwas sa karaang Israel gikan sa Ehipto. Sugod sa Dagat nga Mapula dihay usa ka sunod-sunod nga napulo ka mga pagsulay, ug ang katapusang pagsulay mopakita sa nahauna nga pagsulay. Ang “paglabay sa panahon” sa dakong kapakyasan gipahinabo sa usa ka sayop nga pagsabot sa usa ka tagna sa panahon. Ang katapusan sa proseso sa pagsulay alang sa espirituwal nga Israel mahimong sama sa sinugdanan. Niadtong 1863, ang mga pangulo sa literal nga Israel mipili sa pagbalik ngadto sa biblikanhong pamaagi niadtong ila pa lamang giila nga mga anak nga babaye sa Roma, ug gisalikway, o mahimo mong isulti, sayop nga nasabtan ang labing taas nga tagna sa panahon diha sa Biblia. Ang katapusan sa napulo ka mga pagsulay sa literal ug espirituwal nga Israel gihulagway pinaagi sa sinugdanan. Ug ang katapusan, sa duha ka mga kahimtang, ang mga masupilon nagpadayag og tinguha sa pagbalik ngadto sa dapit diin sila bag-o pa lamang giluwag gikan.

Pinaagi sa pagsalikway sa pito ka panahon sa Levitico 26, ang Adventismo sa Laodicea naghimo ug usa ka malisod nga kahimtang sa profesiya nga wala nila matagna daan. Hangtod niining adlaw wala nila kini masulbad, bisan pa man naghalad sila ug nagkalainlaing mga putahe sa mga sugilanon sa pagsulay sa pagbuhat niana. Ang maong kalisdanan anaa sa bersikulo nga giila ni Sister White ingon nga patukoranan ug sentral nga haligi sa Adventismo.

“Ang kasulatan nga labaw sa tanan nga uban mao ang nahimong saligan ug sentrong haligi sa pagtuo sa Adbiyento mao ang pamahayag, ‘Ngadto sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw; unya pagahinloan ang balaang puloy-anan.’ [Daniel 8:14.]” *The Great Controversy*, 409.

Ang Adventismo adunay daghang ikasulti bahin sa bersikulo katorse, apan wala gayod nila hisgoti ang labing unang obserbasyon nga angay buhaton mahitungod sa maong bersikulo. Kana nga obserbasyon mao nga ang bersikulo katorse usa ka “tubag.” Ang tubag walay kahulogan kon dili niini maapil ang pangutana nga maoy nakapahinungdan sa maong tubag. Ang bersikulo trese dili mahimong bulagon gikan sa bersikulo katorse sa lohikal, gramatikal, o makatarunganong paagi, kay ang bersikulo trese mao ang pangutana ug ang bersikulo katorse mao ang tubag.

Ang pangutana, kon husto ug matarong nga igapresentar, nagahatag ug kahulogan nga lahi kaayo sa bersikulo katorse kay sa gitudlo sa Adventismo. Wala kini magpasabot nga ang bersikulo katorse dili “ang patukoranan ug sentral nga haligi sa pagtoo sa Advent,” kay mao kini.

Nagpasabot kini nga sa dihang ang Adventismo nasayop sa pagsabot ug gisalikway ang pito ka mga panahon niadtong 1863, wala sila makahimo sa hingpit nga paghubit sa tinuod nga kahulogan sa bersikulo katorse. Sa Kasulatan, ang tunga sa kamatuoran dili kamatuoran. Kon husto nga masabtan, ang pangutana sa bersikulo trese nagkinahanglan sa pag-ila sa tagna nga nagtimaan sa paghinlo sa balaang puloy-anan nga gitumban, ug usab sa pag-ila sa tagna nga nagtimaan sa pagtumban sa panon. Ang tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig naghisgot sa ‘balaang puloy-anan’ ug ang tagna sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig naghisgot sa ‘panon’.

Aron matagad ang relasyon sa duha ka bersikulo nagkinahanglan ug taas nga pagtuon, nga wala ko tuyoa nga buhaton niining bahina karon niining mga artikulo. Kining mga punto gisubli na sa paghisgot sulod sa mga katuigan ug makita sa serye nga Habakkuk’s Tables. Nagpadayon pa ako sa paghisgot sa simbolismo ni Elias ug buot ko una nga mahuman kadtong mga kamatuoran.

Si William Miller mao ang Elias sa sinugdanan sa Adventismo, ug ang iyang unang nadiskobrehan mao ang pito ka mga panahon sa Levitico 26, busa ang pagsalikway nianang kamatuoran niadtong 1863 mao ang pagsalikway sa mensahe ni Elias. Niining bahina, akong gitumong ang kinaiya sa Alpha ug Omega nga nag-ila sa katapusan pinaagi sa sinugdanan. Ang katapusang pagsulay alang sa karaang Israel gihulagway na sa unang pagsulay. Ang duruha ka pagsulay nagrepresentar sa kahadlok nga ang mga nasod nga pagano mas gamhanan pa kay sa Dios. Ang ikapulo nga pagsulay, nga mao ra sa prinsipyo, labi pang masinupakon kay sa unang pagsulay, kay ang kasaysayan sa kadaogan sa Dios sa unang pagsulay unta makapatubo ug lig-on nga pagsalig diha sa mga masinupakon. Gipadayag nila ang ilang pagsalikway sa Dios bisan pa sa labi pang daghang ebidensiya sa Iyang gahum kay sa ilang nakita didto sa Dagat nga Mapula. Ang Millerite nga Adventismo sa pag-abot sa 1863 nagpatin-aw na kon nganong ang dakong kapakyasan usa ka gamhanang buhat sa Dios, apan mihukom gihapon sila sa pagpili ug usa ka kapitan ug sa pagbalik ngadto sa Egipto ug sa pagsalikway sa mensahe nga gitawag ni Daniel nga “panumpa” ni Moises nga girepresentahan ni Elias.

Imbis nga mogahin ug panahon sa paglatid sa mga pamatuod sa pagkatinuod sa pito ka panahon ingon nga usa ka tagna mahitungod sa panahon, tuyo ko nga gamiton ang yano nga lohika aron pamatud-an ang pagkatinuod niini sa laing paagi. Alang sa kalihokan nga nagsugod niadtong 1798, ang katapusang pagsulay sa 1863 magrepresentar usab sa katapusang pagsulay alang sa kalihokan sa gamhanang manulonda sa Pinadayag dieciocho. Tin-aw kaayo ang gihatag sa Inspirasyon kon unsa ang ulahing pagsulay alang sa duha ka mga kalihokan.

“Si Satanas mao... sa kanunay nagapasulod sa mini—aron sa pagpahilayo gikan sa kamatuoran. Ang pinakakataposang limbong ni Satanas mao ang paghimo nga walay kapuslanan ang pagpamatuod sa Espiritu sa Dios. ‘Diin walay panan-awon, ang katawhan mangalaglag’ (Proverbs 29:18).” Selected Messages, libro 1, 48.

Walay matinud-anong paagi sa pagkuha sa mga sinulat ni Ellen White ug pag-ingon nga wala niya sa hingpit gidawat ang pito ka mga panahon sa Levitico 26. Si Sister White, sumala sa among una nang gipaila sa niining mga artikulo ug maayong nadokumento sa serye nga giulohan og Habakkuk's Tables, direkta nga nagpahibalo kanato nga ang Dios maoy nagdumala sa duha ka tsart sa 1843 ug 1850. Direkta niyang gitudlo nga kadtong duha ka mga lamesa maoy katumanan sa Habakkuk kapitulo 2. Ang duha ka mga tsart nag-ila sa pito ka mga panahon sa Levitico 26 ingon nga sentrong punto sa ilang tagsatagsa ka grapikong porma. Sa duha ka mga tsart, ang linya sa pito ka mga panahon adunay krus ni Cristo ingon nga sentro sa profetikong linya sa pito ka mga panahon.

Uban sa iyang pag-apruba sa duha ka lamesa ni Habakkuk, gisulat usab niya sa daghang higayon nga kinahanglan ipadayon nato ang pagpresentar sa mensahe nga gipresentar gikan sa 1840 hangtod sa 1844, ug ang matag historyador nga Adventista nga motagad sa paagi sa mga Millerita sa pagpasiugda sa mensahe nga ilang gimantala, nag-ila nga ilang gigamit ang tsart sa 1843. Dili lamang niya giaprobahan ang mga mensaheng girepresentahan diha sa mga tsart, ug gitambagan ang katawohan sa Dios nga ipadayon ang pagpresentar sa mao gayud nga mga mensahe nga gipresentar niadtong maong kasaysayan, kondili naghatag usab siya og daghang mga pahayag diin iyang gipasidan-an nga kadtong mga mensahe paga-atakehon sa tibuok kasaysayan sa nahibiling katawohan sa Dios. Sa dihang siya nagpasidaan mahitungod niadtong mga pag-atake, sa makadaghang higayon iyang giila nga mao kana ang buluhaton sa mga magbalantay sa Dios ang pagdepensa niadtong gayud nga mga kamatuoran.

Kon sayop ang mga tsart, nan sayop usab ang mga mensahe nga ilang gihulagway sa paagi nga biswal. Kon sayop ang mensahe nga gimantala sa mga Millerite gikan sa 1840 hangtod sa 1844, nan sayop usab ang balik-balik nga pagpaila ni Ellen White nga ang mensahe sa mga Millerite mao ang patukoranan. Kon sayop kadtong mga mensahe, ang iyang balik-balik nga mga sugo sa pagpadayon sa pagpresentar niadtong mao gihapong mga kamatuoran bakak nga tambag. Kon ang mensahe sa mga Millerite wala magrepresentar sa mga patukoranan nga kinahanglan mapreserbar ug bantayan batok sa satanikong mga pag-atake, nan sayop usab kadtong mga tambag. Ang pag-abot sa konklusyon nga kining tanan nga mga isyu nga nalangkit sa mensahe ni Elias nianang kasaysayan sayop, sa tin-aw magapakita nga si Ellen White usa ka mini nga propeta.

Ang modernong Adventismo nagatudlo gihapon sa ilang mga Revelation Seminar nga ang salin nga iglesia magabaton sa Espiritu sa Tagna, nga mao ang pagpamatuod ni Jesus, apan sa pagkatinuod wala nila isulti sa mga ilang ginatinguhang madani ngadto sa pagkamiyembro sa iglesia nga hingpit nilang gisalikway ang pag-uyon ug mga pasidaan ni Ellen White nga nalangkit niadtong unang mga pundasyonal nga kamatuoran ug kasaysayan. Unsay kahulogan sa mosunod nga pahayag alang kanimo?

“Wala kitay ikahadlok sa umalabot, gawas lamang kon malimtan nato ang paagi sa paggiya sa Ginoo kanato, ug ang Iyang pagtulon-an sa atong kasaysayan sa nangagi.” Life Sketches, 196.

Niadtong 1863, ang kalihukang Millerite miabot sa usa ka konklusyon ug nagparehistro isip usa ka ligal nga entidad sa gobyerno nga sa kaulahian magporma ug usa ka larawan sa kapapahan, nga

sumala sa depinisyon ni Ellen White mao ang paghiusa sa iglesya ug sa estado.

“Sa mga kalihokan nga karon nagpadayon sa Tinipong Bansa sa pagkuha alang sa mga institusyon ug mga batasan sa iglesya sa suporta sa estado, ang mga Protestante nagsunod sa mga tunob sa mga papista. Labaw pa niana, ilang giablihan ang pultahan alang sa Kapapahan sa pag-angkon pag-usab sa Protestante nga Amerika sa pagkalabaw nga iyang nawala sa Daang Kalibotan.” *The Great Controversy*, 573.

Ubos sa pasikaran nga ang legal nga pag-uban sa panggamhanan maoy kabahin sa kinahanglanon alang sa pag-organisar, sa usa ka panahon nga ang kabatan-onan sa nasod ginapangrekrut ngadto sa kaligo sa dugo nga nailhan nga Civil War, ang kalihukan sa mga Millerite natapos. Niadtong 1863, pinaagi sa usa ka pinatik nga artikulo ug usab sa usa ka bag-ong tsart, gisalikway sa iglesya sa Seventh-day Adventist ang tagna bahin sa pagkaulipon nga gitawag ni Daniel nga panumpa ni Moises. Niadtong 1850, ang Ginoo nagmando sa Iyang katawhan sa paghimo sa ikaduhang papan ni Habakkuk, ug sa pagtul-id sa kasaypanan nga Iyang gitabonan pinaagi sa paghawid sa Iyang kamot ibabaw sa tsart sa 1843. Ang tsart nga gimando niadtong 1850 hingpit gayod nga nagtuman sa katuyoan niini, kay si Ellen White miingon nga iyang nakita “nga ang Dios anaa sa pagmantala sa tsart,” samtang usab nagpaila nga ang tsart sa 1850 maoy gikilala diha sa Habakkuk kapitulo dos.

Ang katuyoan sa tsart sa 1850 mao ra ang sama sa tsart sa 1843. Kini mao ang himuong himan sa pag-ebanghelyo nga gamiton sa pagpresentar sa mensahe sa ikatulong manulunda ngadto sa nagakamatay nga kalibotan. Sa 1863, kana nga mensahe gisalikway. Ang proseso sa pagsulay nga gihulagway pinaagi sa proseso sa pagsulay nga nagsugod sa Mapulang Dagat, nagsugod uban sa tagna sa panahon nga nag-ila sa balaang puloy-anan nga pagatumban-tumbanon sa bersikulo trese sa Daniel otso, ug ang proseso sa pagsulay natapos uban sa tagna sa panahon nga nag-ila sa panon nga pagatumban-tumbanon sa bersikulo trese sa Daniel otso.

Unya nadungog ko ang usa ka balaan nga nagasulti, ug ang laing balaan miingon niadtong maong balaan nga nagsulti, Hangtod kanus-a man ang panan-awon mahitungod sa adlaw-adlaw nga halad-nga-sinunog, ug sa paglapas nga makapahimong biniyaan, aron itugyan kapin ang balaang puloy-anan ug ang panon ngadto sa pagayatak-ilalom sa tiil? Ug siya miingon kanako, Hangtod sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw; unya pagahinloan ang balaang puloy-anan. Daniel 8:13, 14.

Ang proseso sa pagsulay nga nagsugod niadtong Oktubre 22, 1844, nagdala sa timaan sa Alpha ug Omega. Ang sinugdanan nianang proseso sa pagsulay maoy usa ka tagna sa panahon nga nagrepresentar sa balaang puloy-anan nga pagatamakan. Kini usa ka tagna nga nagpatungha ug dakong kahayag sa dihang natuman. Ang proseso sa pagsulay nga natapos niadtong 1863, nagdala sa timaan sa Alpha ug Omega. Ang pagtapos nianang proseso sa pagsulay maoy usa ka tagna sa panahon nga nagrepresentar sa panon nga pagatamakan. Kini usa ka tagna nga gidesinyo aron magpatungha ug dakong kahayag sa dihang matuman. Kini usa ka tagna sa panahon nga gipresentar sa Elias nianang kasaysayan, ug sa dihang kini gisalikway ug gipahiluna sa daplin, kini nagpatungha ug dakong kangitngit.

Ug mao kini ang paghukom, nga ang kahayag mianhi sa kalibotan, ug ang mga tawo nahigugma sa kangitngit labaw pa sa kahayag, tungod kay dautan ang ilang mga binuhatan. Juan 3:19.

Ang lohika nga akong tuyo nga tapuson kining artikulo mao ang akong namatikdan na daan. Giuyonan ba sa Dios pinaagi kang Ellen White ang mga tsart sa 1843 ug 1850?

“Nakita ko nga ang tsart sa 1843 gimandoan pinaagi sa kamot sa Ginoo, ug nga kini dili angay usbon; nga ang mga numero maoy sumala sa Iyang gitinguha; nga ang Iyang kamot nag-ibabaw niini ug nagtago sa usa ka kasaypanan sa pipila sa mga numero, aron walay bisan kinsa nga makakita niini, hangtod nga ang Iyang kamot gikuha.” Early Writings, 74.

“Nakita ko nga ang Dios anaa sa pagmantala sa tsart pinaagi kang Igsoon Nichols. Nakita ko nga adunay usa ka tagna mahitungod niining tsarta diha sa Biblia, ug kon kining tsarta gituyo alang sa katawohan sa Dios, kon kini igo alang sa usa, igo usab kini alang sa lain; ug kon ang usa nanginahanglan ug usa ka bag-ong tsarta nga ipinta sa mas dako nga sukod, ang tanan nanginahanglan usab niini sa sama nga gidak-on.” Manuscript Releases, numero 13, 359; 1853.

Giuyonan ba sa Dios pinaagi kang Ellen White ang mensahe nga gipresentar sa mga Millerite sa kasaysayan gikan sa 1840 hangtod sa 1844?

“Ang Dios wala maghatag kanato og bag-ong mensahe. Kinahanglan natong imantala ang mensahe nga sa 1843 ug 1844 nagpagula kanato gikan sa ubang mga iglesia.” Review and Herald, Enero 19, 1905.

“Ang Dios nagsugo kanato sa paghatag sa atong panahon ug kusog ngadto sa buluhaton sa pagwali sa katawhan sa mga mensahe nga nakapukaw sa kalalakin-an ug kababayen-an niadtong 1843 ug 1844.” Manuscript Release, Number 760.

“Ang tanang mga mensahe nga gihatag gikan sa 1840–1844 kinahanglan nga ipahimong mabaskog karon, kay daghan ang mga tawo nga nangapawala sa ilang giya. Ang mga mensahe kinahanglan nga moadto sa tanang mga iglesia.”

Si Cristo miingon, ‘Bulahan ang inyong mga mata, kay sila makakita; ug ang inyong mga dalunggan, kay sila makadungog. Kay sa pagkatinuod nagaingon Ako kaninyo, Nga daghang mga propeta ug matarong nga mga tawo nangandoy sa pagtan-aw niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala nila kini makita; ug sa pagpamati niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala nila kini madunggi’ [Mateo 13:16, 17]. Bulahan ang mga mata nga nakakita sa mga butang nga nakita niadtong 1843 ug 1844.

“Ang mensahe gihatag na. Ug dili na unta adunay paglangan sa pagsubli sa mensahe, kay ang mga timailhan sa mga panahon nagatuman na; ang panapus nga buluhaton kinahanglan pagatumanon. Usa ka dakung buluhaton pagahimoon sulod sa hamubo nga panahon. Usa ka mensahe sa dili madugay igahatag pinaagi sa tinudlo sa Dios nga motubo ngadto sa usa ka makusog nga pagsinggit. Unya si Daniel motindog sa iyang bahin, sa paghatag sa iyang pagpanghimatuod.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“Ang mga kamatuoran nga atong nadawat niadtong 1841, ‘42, ‘43, ug ‘44 kinahanglan na karon nga tun-an ug imantala. Ang mga mensahe sa nahaunang, ikaduhang, ug ikatulong mga manulonda sa umaabot igamantala pinaagi sa makusog nga tingog. Kini igahatag uban sa mainiton nga pagpaningkamot ug sa gahum sa Espiritu.” Manuscript Releases, bolyum 15, 371.

“Nasabtan nato ang kasamtangang kahuyang ug kagamay sa buluhaton. Nakasinati kita. Sa pagbuhat sa buluhaton nga gihatag sa Dios kanato, mahimo kitang mopadayon nga may pagsalig, nga may kasigurohan nga Siya mao ang atong kahusayan. Magauban Siya kanato sa 1906, maingon nga nag-uban Siya kanato sa 1841, 1842, 1843, ug 1844.” Loma Linda Messages, 156.

“Ang mga nagatindog ingon nga mga magtutudlo ug mga pangulo sa atong mga institusyon kinahanglan malig-on diha sa pagtoo ug sa mga prinsipyo sa mensahe sa ikatulong manulonda. Gusto sa Dios nga ang Iyang katawhan mahibalo nga ania kanato ang mensahe ingon sa Iyang gihatag kini kanato niadtong 1843 ug 1844.” General Conference Bulletin, Abril 1, 1903.

“Ang pasidaan miabut na: Walay bisan unsa nga tugotan nga mosulod nga makasamok sa patukoranan sa pagtoo diin kita nagtukod sukad pa sa pag-abot sa mensahe niadtong 1842, 1843, ug 1844. Anaa ako niining mensaheha, ug sukad niadto nagatindog ako atubangan sa kalibotan, matinumanon sa kahayag nga gihatag kanato sa Dios. Wala kita magtinguha nga kuhaon ang atong mga tiil gikan sa patukoranan nga diin kini gibutang samtang adlaw-adlaw nangita kita sa Ginoo uban sa mainiton nga pag-ampo, sa pagpangita og kahayag. Nagahunahuna ba kamo nga mahimo kong isalikway ang kahayag nga gihatag kanako sa Dios? Kini mahimong sama sa Bato sa mga Kapanahonan. Kini mao ang nagamando kanako sukad pa sa paghatag niini.” Review and Herald, Abril 14, 1903.

Nagpasidaan ba ang Dios pinaagi kang Ellen White sa Iyang katawohan nga manalipod batok sa mga pag-atake nga mopahuyang sa mga kamatuoran sa kasaysayan sa mga Millerita?

“Ang dagkong timailhan sa kamatuoran, nga nagapakita kanato sa atong kahimtang diha sa propetikong kasaysayan, kinahanglan nga bantayang pag-ayo, aron dili kini maguba, ug pulihan sa mga teoriya nga magadala ug kalibog inay tinuod nga kahayag.” Selected Messages, libro 2, 101, 102.

“Karon si Satanas nangita ug mga higayon sa pagguba sa mga timaan sa kamatuoran,—ang mga handumanan nga gitukod sa daplin sa dalan; ug kita nanginahanglan sa kasinatian sa mga tigulang nga mga mamumuo nga nagtukod sa ilang balay ibabaw sa malig-ong bato, nga pinaagi sa daotang taho maingon man sa maayong taho nagpabiling malig-on diha sa kamatuoran.” Gospel Workers, 104.

“Ang Dios dili gayud magabilin sa kalibutan nga walay mga tawo nga makahimo sa pag-ila sa maayo ug sa daotan, sa pagkamatarong ug sa pagkadili-matarong. Ang Dios adunay mga tawo nga Iyang gitudlo aron motindog sa atubangan sa panggubatan sa mga panahon sa kalisdanan. Sa usa ka krisis, magapatindog Siya ug mga tawo maingon sa Iyang gibuhay sa karaang mga panahon. Ang mga batan-ong lalaki pagatawgon sa pagpakig-uban sa mga tigpas-an sa bandila nga tigulang na, aron sila mapalig-on ug matudloan pinaagi sa kasinatian niining mga

matinumanon, nga nakaagi na sa daghang mga panagbangi, ug kang kinsa, pinaagi sa mga testimonya sa Iyang Espiritu, ang Dios sa makadaghang higayon nakigsulti, nga nagatudlo sa husto nga dalan ug nagahukom sa sayop nga dalan. Sa dihang motungha ang mga kapeligrohan, nga mosulay sa pagtuo sa katawhan sa Dios, kining mga mamumuo nga pionero kinahanglan magasugilon sa mga kasinatian sa nangagi, sa dihang miabut ang ingon nianang mga krisis, sa dihang ang kamatuoran gikuwestiyon, sa dihang gidala sulod ang mga katingalahang pagbati, nga wala magagikan sa Dios.”

“Ang kasinatian niadtong mga tigulang nga mamumuo gikinahanglan karon; kay si Satanas nagbantay sa matag kahigayonan sa paghimo nga walay bili ang karaang mga timaan sa dalan,—ang mga monumento nga gipatindog diha sa daplin sa dalan.” Review and Herald, Nobyembre 19, 1903.

Sa 1863 ang kalihokang Millerite natapos pinaagi sa pagsalikway sa unang kamatuoran nga ang Elias nianang kasaysayan gidala ngadto sa pagsabot. Ang katapusang pagsulay niini gibase sa duha ka mga bersikulo sa Daniel otso nga nag-ila sa pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon. Ang kahayag sa balaang puloy-anan gipadayag sa nahaunang sa napulo ka mga pagsulay ug ang kangitngit gidala ibabaw sa panon sa kinaulahiyan sa napulo ka mga pagsulay.

“Usa ka butang ang sigurado: kadtong mga Seventh-day Adventists nga mopahimutang sa ilang baruganan ilalom sa bandila ni Satanas mao una nga mobiya sa ilang pagtuo sa mga pasidaan ug mga pagbadlong nga anaa sulod sa mga Testimonies sa Espiritu sa Dios.

“Ang tawag ngadto sa labi pang lawom nga pagkabalaan ug labi pang balaang pag-alagad ginapahibalo, ug magapadayon sa pagpahibalo. Ang uban nga karon nagapamulong sa mga sugyot ni Satanas maulian sa ilang salabutan. Adunay mga anaa sa mahinungdanong mga katungdanan sa pagsalig nga wala makasabut sa kamatuoran alang niining panahona. Ngadto kanila kinahanglan ikahatag ang mensahe. Kon ilang dawaton kini, si Cristo modawat kanila, ug himoon sila nga mga mamumuo uban Kaniya. Apan kon ilang isalikway ang pagpamati sa mensahe, mopahimutang sila sa ilang baruganan ilalom sa itom nga bandera sa Prinsipe sa Kangitngit.

“Gitugon ako sa pagsulti nga ang bililhong kamatuoran alang niining panahona nagabukas sa hunahuna sa mga tawo sa labi pang dayag ug labi pang tin-aw. Sa usa ka pinasahi nga kahulogan, ang mga lalaki ug mga babaye kinahanglan mokaon sa unod ni Cristo ug moinom sa iyang dugo. Mahitabo ang paglambo sa pagsabot, kay ang kamatuoran may kapasidad alang sa walay hunong nga pagpalapad. Ang balaang Tigpasiugda sa kamatuoran moduol ngadto sa labi pang suod ug sa labi pa gayod nga suod nga pakig-ambitayong pagpakig-uban niadtong nagapadayon sa pag-ila kaniya. Sa dihang ang katawhan sa Dios modawat sa iyang pulong ingon nga tinapay sa langit, sila mahibalo nga ang iyang mga paggula giandam ingon sa kabuntagon. Makadawat sila ug espirituhanong kusog, maingon nga ang lawas makadawat ug pisikal nga kusog sa dihang ang pagkaon kan-on.

“Dili nato masabtan sa tunga ang plano sa Ginoo sa pagkuha sa mga anak sa Israel gikan sa pagkaulipon sa Ehipto, ug sa paggiya kanila agi sa kamingawan ngadto sa Canaan.

“Samtang atong tigumon ang langitnong mga silaw nga nagadan-ag gikan sa ebanghelyo, makabaton kita ug mas hayag nga pagsabot sa Hudiyohanong dispensasyon, ug mas lalom nga pagpasidungog sa iyang mahitungodong mga kamatuoran. Ang atong pagsusi sa kamatuoran wala pa mahuman. Diyutay pa lamang nga mga silaw sa kahayag ang atong natigom. Kadtong dili matag-adlaw nga mga tinun-an sa Pulong dili makasulbad sa mga suliran sa Hudiyohanong dispensasyon. Dili nila masabtan ang mga kamatuoran nga gitudlo sa pagpangalagad sa templo. Ang buluhaton sa Dios nababagan tungod sa kalibotanon nga pagsabot sa iyang dakong laraw. Ang umalabot nga kinabuhi magapadayag sa kahulogan sa mga kasugoan nga gihatag ni Cristo, nga natabonan sa haligi sa panganod, ngadto sa iyang katawhan.” Spalding and Magan, 305, 306.

Padayonon nato ang atong paghisgot sa simbolismo ni Elias kalabot sa 1863 sa sunod nga artikulo.